

[Thisted Knudsen.]

me i Straffesager, hvor der er Tale om Bøder, Konfiskation eller Sagsomkostninger. Det havde af forskellige Grunde maaske været ønskeligt, at Konventionen var gaaet endnu videre og ogsaa havde omfattet Frihedsstraf, men jeg forstaaer det saadan, at Tiden endnu ikke er moden hertil, da de nordiske Landes Straffelovgivning er saa forskellige, at det vilde være upraktisk eller maaske umuligt at give Konventionen et saadant Indhold. Men ogsaa paa dette Omraade foreligger der altsaa en Opgave i det nordiske Samarbejde for at skabe ensartet Retsgrundlag.

Efter Konventionens Artikel 2 oprettholdes det enkelte Lands retslige Selvstændighed. Krav om Fuldbyrkelse kan saaledes afvises, saafremt Fuldbyrdelsesadgang er bortfaldet i den Nation, hvortil Begæringen fremsættes. Dette vil i Praxis sige, at hvis f. Eks. en i Danmark afsagt Straffedom kan fuldbyrdes efter danske Retsregler; men ikke efter svenske, kan den ikke fuldbyrdes i Sverige. Dette er maaske en Svaghed ved Konventionen. Jeg er ikke klar over, hvor forskellige Fuldbyrdelsesreglerne er i de nordiske Lande. Hvis de falder saa nogenlunde sammen, er der jo ikke knyttet noget Problem hertil, men hvis de er meget forskellige, kan der altsaa ske det, at hvis man vil unddrage sig en Straffefølgning, kan man flygte til et andet Land, hvor Fuldbyrdelsesreglerne er anderledes.

Vi hilser dette Lovforslag som et Fremskridt i det nordiske Samarbejde, og med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det.

Thestrup: Efter den udførlige Redegørelse for Lovforslaget, som findes i Bemærkningerne, og efter den højtærede Justitsministers Redegørelse her i Dag er der ingen Grund for mig til at give en Fremstilling af, hvad Forslaget drejer sig om, endsi det at gaa ind paa Konventionens enkelte Bestemmelser. Fra mit Partis Side hilser vi med Glæde ethvert Initiativ for at styrke det nordiske Samarbejde. Konventionen omfatter jo kun Domme, for saa vidt de idømmer Bøder, Konfiskation og Sagsomkostninger, men ikke, hvis de idømmer Frihedsstraf. Jeg vil henstille, at man ikke slipper af Syne Muligheden for engang med Tiden at faa udvidet Bestemmelserne ogsaa til dette Omraade.

Ogsaa paa et andet Omraade kunde vi have ønsket en Udvidelse. Konventionen omfatter kun 3 af de 5 nordiske Lande. Vi kunde have ønsket, at den tillige havde om-

fattet de 2 andre nordiske Lande, Finland og Island. Men paa mit Partis Vegne skal jeg i eet og alt anbefale Lovforslaget og ønske, at det hurtigt og let maa gaa igennem.

Jusfitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet.

I Anledning af de Bemærkninger, der er gjort, skal jeg sige, at naar Konventionen foreløbig kun omfatter Danmark, Norge og Sverige, hænger det sammen med, hvad der er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det forelaa i Landstinget, at de Forhandlinger, som danner Grundlag for det, er foregaaet i August 1946, paa et Tidspunkt, hvor det rent faktisk var vanskeligt at forhandle hurtigt med de to øvrige nordiske Lande, og det havde en Betydning baade for Danmark og for Norge saa hurtigt som muligt at faa Reglerne gennemført af den Grund, jeg henviste til, nemlig at de giver Mulighed for at hindre, at Værnemagerformuer bringes i Sikkerhed uden for Landets Grænser. Naar Forholdene kommer til at ligge saadan, at der bliver Mulighed for at udvide Kredsen, saa den kommer til at omfatte samtlige nordiske Lande, vil dette Spørgsmaal blive taget op.

Naar der særlig er gjort Bemærkninger om det ønskelige i, at man ogsaa skulde kunne naa til gensidig at fuldbyrde Straffedommes Bestemmelser om Frihedsstraf, kan jeg ogsaa her henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, som det forelaa i Landstinget. Forholdet er for Tiden det, at ikke just Straffelovgivningen er særlig forskellig i de nordiske Lande; forskellige er derimod Reglerne om Frihedsstrafs Fuldbyrkelse, og det vilde volde uoverstigelige praktiske Vanskeligheder at finde ud af, hvordan man i det enkelte Tilfælde skulde omsætte en bestemt norsk eller svensk Straffedom til en tilsvarende dansk Frihedsberøvelse. Der til kommer, at saavel Straffelovgivningen som ogsaa Reglerne om Frihedsstrafs Fuldbyrkelse for Tiden i Sverige er i Støbeskeen, og jeg tør regne med, at man ogsaa her i Landet paa Grundlag af de Erfaringer og den Indsats, som er gjort, navnlig under Krigen, i andre Lande — jeg tænker herved ikke blot paa Sverige, men ogsaa paa de forenede Stater — forhaabentlig snart kan optage til Overvejelse Spørgsmaalet om en grundig Reformering af vore Regler om Fyldbyrdelse af Frihedsstraf. Det er altsaa rent praktiske Hensyn, som har ført til, at man har maattet begrænse sig til det; Konventionen gaar ud paa, samt det Forhold, jeg allerede har nævnt, at det var